Partea introductivă.
Dosarul nr. 1-51/25 /1-25013855-32-1-04022025/

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

16 iulie 2026 *****

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Mihaela Angheluță
Grefier Andreia Cobzac, Parascovia Niță
Cu participarea:
Procurorului Boișteanu Inga
Avocatului Juc Ana-Maria, Sergiu Tabără

a examinat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza penală privind învinuirea lui:

*****, născut la *****, cod personal *****, originar și domiciliat *****, cetăţean al Republicii Moldova, neangajat oficial în câmpul muncii, studii superioare, supus militar, celibatar, un copil minr la întreţinere, anterior nejudecat, la evidența medicului psihiatru nu se află, în această cauză în stare de reținere sau arest nu s-a aflat;

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova.
Termenul de examinare a cauzei: 04 februarie 2025 până la 16 iulie 2026.
Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată.

a c o n s t a t a t:

În fapt.

1. Potrivit rechizitoriului, *****, la 19 ianuarie 2025, aflându-se la biroul notarului public, Olga Murzac, din *****, str. Mihalcea Hîncu nr. 132, unde se afla și *****, acționând intenționat, urmărind scopul însușirii ilegale și sustragerii bunurilor altei persoane, prin abuz de încredere și inducere în eroare a ultimului, sub pretextul că ulterior va încheia un contract de comodat cu tatăl acestuia, *****, în privința autoturismului „*****” cu numărul de înmatriculare *****, ce-i aparținea părții vătămate la acel moment, împrejurare despre care știa cu certitudine că nu corespunde adevărului, cu acordul viciat al acestuia, a obținut perfectarea unei procuri generale pe numele său, prin care i s-a oferit toate drepturile asupra mijlocului de transport, în așa mod, fiindu-i sustras autoturismul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, anul producerii 2008, pe care mai târziu la vândut, astfel cauzându-i părții vătămate o daună materială în sumă de 92250 lei.

2. Organul de urmărire penală a calificat acţiunile lui ***** în baza art. 190 alin. (1) Cod penal al Republicii Moldova și anume: escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere și inducere în eroare.

Privind procedura

3. În ședința de judecată, inculpatul, ***** nu a recunoscut vina în cele săvârșite. Prin urmare, reieșind din art. 351-353 Cod de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în limba română, în şedinţă publică, cu participarea acuzatorului de stat, Inga Boișteanu, a inculpatului, și a apărătorului acestuia, Sergiu Tabără, cu asistența căruia inculpatul a fost de acord, a părții vătămate și a apărătorului acestuia, Juc Ana-Maria, procedură care a fost acceptată de toţi participanţii la proces.

4. În ședința de judecată, acuzatorul de stat, Inga Boișteanu a solicitat instanței a-l recunoaște vinovat pe *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, deoarece probele examinate și coroborate, dovedesc comiterea de către acesta a infracțiunii. A menționat că partea vătămată nu a avut intenția de a transmite în proprietate a bunului, ci doar întocmirea unui contract de comodat pentru ca bunul să poată fi utilizat de către inculpat. Consideră că lipsa unui contract de vânzare-cumpărare a bunului indică că inculpatul a acționat cu deplină cunoștință, valorificând o situație juridică viciată pentru a obține un folos material, iar versiunea acestuia privind un simplu raport civil nu poate înlătura caracterul penal al acțiunii sale. Acuzatorul de stat a menționat că întrucât a intervenit prescripția răspunderii penale, procesul penal urmează a fi încetat.

5. Avocata, Juc Ana-Maria, în interesele părții vătămate, ***** a solicitat instanței recunoașterea vinovăției lui ***** în comiterea infracțiunii, deoarece deși ultimul a indicat că cumpărat automobilul, la dosar nu a fost prezentată nici o recipisă de transmitere a banilor în temeiul căreia a efectuat plata. De asemenea a relevat că în ședința de judecată, ***** Constatin, ***** și ***** Natalia au confirmat că inculpatul a transmis suma de 2000 lei pentru chiria automobilului și nu pentru procurarea acestuia. Apărătorul a mai indicat că inculpatul a obținut acordul viciat al părții vătămate pentru a fi întocmită o procură generală, prin care a și sustras automobilul de model „*****”, prin ce i-a cauzat părții vătămate o pagubă în sumă totală de 92250 lei.

6. În ședința de judecată avocatul, Sergiu Tabără, a solicitat achitarea inculpatului *****, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal. Consideră că acuzarea nu a demonstrat că inculpatul intenționat și prin abuz de încredere sustras fraudulos un bun. Menționează că plata, chiar și parțială a bunului, denotă buna credință a inculpatului de a achiziționa bunul. A relevat că probele sunt contradictorii și că nu confirmă potrivit principiului „dincolo de orice dubiu rezonabil” comiterea faptei, totodată nu se confirmă nici cuantumul prejudiciului invocat în sumă de 92250 lei. Avocatul a mai indicat că martorii acuzării, sunt rudele părții vătămate, care au comunicat fapte din cuvintele părții vătămate.

Argumentele inculpatului.

7. În ședința de judecată, inculpatul a indicat că pe ***** la cunoscut în or. Chișinău în anul 2014 sau 2015, erau cunoscuți, de 2-3 ori s-au văzut, ambii activau în cadrul aceleiași companii de taxi. Cu ***** au stabilit că după ce verifică starea tehnică a mașinii cu care activa ultimul, la răscumpărare în cadrul companiei, dacă o să-i placă o va cumpăra, în dependență de starea tehnică la prețul de 2500 euro sau 3000 euro. Înțelegerea a fost că suma de 2500 euro îi va da imediat, iar restul 500 euro, în câteva tranșe. Nu au mers la notar în aceiași zi mașina în care a fost emisă procura, deoarece era târziu, a doua zi era zi de sărbătoare motiv din care au mers luni. Propunerea de a fi întocmită procura a venit din partea sa. Au mers în centru orașului, lângă primărie. Banii pentru automobil, 2500 euro, au fost transmiși în hol la primărie, înainte de a intra la notar. Doamna notar a explicat 5 minute drepturile și cerințele atât lui cât și părții vătămate, inclusiv i-a explicat ultimului că acordă drepturile asupra bunului ca și la proprietar, după care ambii au semnat procura. A menționat că ***** nu a fost presat să semneze procura și

că era perfect sănătos când a semnat-o, a înțeles că prin procură, ***** i-a acordat dreptul de a vinde autoturismul. A menționat că a vândut mașina atunci când a expirat revizia tehnică și după ce a făcut careva investiții în ea, cam în sumă de 800 euro. Inculpatul a indicat că în anul 2015 nu se întocmea recipisă pentru transmiterea banilor, era nevoie doar de procură, iar după ce a primit procura a plecat în or. Chișinău. Înțelegerea despre mașină a avut-o doar cu *****. A precizat că după ce a făcut investiții în mașină i-a spus lui ***** despre acesta, totodată, ultimul i-a zis că sumă rămasă pentru mașină să o transmită soției sale care se afla în RM, căreia i-a transmis banii în 2-3 tranșe, și anume banii din suma rămasă de 500 euro. Nu știe exact cine primea banii, el trebuia să-i transmită prin microbuzul de cursă. După o perioadă de 2-3 luni, ***** i-a propus să-i vândă înapoi mașina, însă ulterior a refuzat la prețul de 4000 euro pe care la indicat. A subliniat că a fost de acord să cumpere mașina de la ***** chiar dacă era în stare rea, deoarece voia să o folosească pentru servicii de taxi. De asemenea a comunicat că la notar nu s-a ascuns nimic, notarul a explicat toate informațiile necesare. Ulterior, după ce a înstrăinat mașina, a fost telefonat de către tatăl lui ***** care i-a zis că este proprietarul mașinii, despre care i-a comunicat primului, iar acesta a răspuns că se va clarifica cu tatăl său și i-a spus că tatăl său nu știa că a vândut mașina. Consideră că nu a înșelat pe nimeni și că ***** știa foarte bine pentru ce a întocmit procura.

Cu privire la analiza probelor.

8. În continuare, instanţa statuează că în vederea acuzației înaintate, acuzatorul de stat a prezentat probele, care au fost cercetate în ședința de judecată, și anume:

- *declaraţiile părții vătămate,* *****, care a menționat că în anul 2015 luna ianuarie, am făcut procură pe numele domnului Afanasii la propunerea acestuia, ca să poată lucra pe ea în taxi. Ajungând la notar a solicit sa fie făcută o procura cu dreptul doar de a conduce acest drept, dar i s-a explicat ca asemenea procuri nu se mai fac. A ieșit din birou i-a explicat lui Afanasii că se fac doar generale, iar ultimul i-a zis să facă una generală. A întocmit procura și a plecat la serviciu peste hotare în Germania a doua zi. După câteva luni a fost sunat de către un verișor și i-a zis că mașina sa este înregistrată cu alt număr de înmatriculare. Ulterior, s-a întâlnit cu Afanasii care i-a zis că mașina este vândută și să nu umble pe drumuri că nu va câștiga nimic. A menționat că după ce a fost întocmită procura, Afanasii i-a transmis 2500 lei plata pentru chiria mașinii. A menționat că de la Afanasii nu a primit suma de 92000 lei pentru automobil. Ideea de a da mașina în chirie a fost a lui Afanasii. A menționat că a întocmit o procură generală deoarece avea încredere în Afanasii, și că a înțeles că a fost înșelat abia când a fost sunat de verișorul său și i-a zis că mașina are alte numere de înmatriculare. A menționat că nu a întocmit nici un contract de vânzare în privința mașinii și că cunoștea că semnează o procură generală, pe care a semnat-o nefiind obligat de cineva. A solicitat instanței de judecată în alt proces, să fie anulată procura și restituirea sumei, acțiune care a fost respinsă (vol. III, f.d. 3-4);
- *declarațiile martorului,* *****, care a indicat că în ianuarie 2015, a fost făcută o procura de către ***** pe numele lui Afanasii, în scopul ca ultimul să lucreze cu mașina în calitate de taximetrist. Afanasii s-a înțeles cu ***** ca pentru mașină lunar sa achite suma de 2500 lei, iar Afanasii a plătit câteva luni 2500 lei, iar după care nu a mai achitat, din care motiv s-a întâlnit cu el. Afanasii i-a zis că mașina este la Șoldănești deoarece este defectată. Ulterior a fost sunat de un nepot care i-a comunicat că mașina lui Dumitru are alte numere de înmatriculare. La sunat pe Afanasii să-l întrebe despre acest lucru însă ultimul nu i-a răspuns. Nu a auzit de vreo înțelegere cu privire la vânzarea mașinii, ei credeau că a fost dată mașina în chirie ca să lucreze în calitate de taxi. A menționat că

Afanasii și ***** erau prieteni și că ultimul avea încredere în el (vol. III, f.d. 5-6);

- *declarațiile martorului,* *****, care a comunicat instanței că este soția lui ***** și că în perioada 2014-2015 când a revenit soțul de peste hotare s-a întâlnit cu Afanasii în or. Chişinău și la invitat acasă în satul Bujor, fiind cunoscuți, prieteni. Cam vreo 4-5 zile Afanasii Petru a fost prezentat la ei acasă, iar în acel timp s-au înțeles cu soțul să-i dea în arendă mașina, ca el să lucreze, iar ei să primească pentru aceasta o sumă de bani. Ulterior, au găsit un notar disponibil și au făcut procura la Hîncești. După aceasta, Afanasii Petru prima perioada a ținut legătura și a transmis ceva bani prin rutieră, dar după i-a evitat, nu mai răspundea la telefon. Au apărut careva dubii doar după ce au fost telefonați de o rudă care le-a comunicat că mașina are alte numere de înmatriculare. A menționat că soțul a întocmit o procură generală fără să fie în cunoștință de cauză cu legile (vol. III, f.d. 7);
- *declarațiile martorului,* ***** Natalia, care a menționat că lui Dumitru *****. A precizat că fiul său a cumpărat o mașină și i-a făcut o procură lui Afanasii Petru ca să poată lucra pe ea în anul 2014, după ce ultimul a fost la ei acasă vreo 4 zile. Înțelegerea era ca pentru fiecare lună lucrată, Afanasii să-i achite suma de 2500 lei, sumă care a fost transmisă doar primele 2 luni, iar ulterior Afanasii a dispărut și a nu a mai răspuns la telefon. A precizat că nu a asistat când ***** și Afanasii au făcut înțelegerea, despre aceasta i-a zis fiul și soțul său (vol. III, f.d. 8);
- *declarațiile martorului,* notarul public, Murzac Olga, care a comunicat în ședința de judecată că până în anul 2020, s-a prezentat două persoane, deoarece s-a făcut procura auto, cu toate drepturile, vânzare, chirie, toate drepturile ce se pot transmite prin procură. A menționat că mereu explică cetățenilor toate condițiile întocmirii unei procurii și crede că au înțeles aceste condiții. A relevat că nu ține minte vizual persoanele care s-au adresat, a trecu prea mult timp de atunci. Ulterior, cam după 6 luni, s-a apropiat tatăl unei persoane care a întocmit procura și i-a povestit că cetățeanul pe care a fost făcută procura nu s-a achitat cu fiul, dar ultimul nu este acasă pentru a anula procura. A explicat ca nu poate anula procura în locul lui și l-a sfătuit să se adreseze la poliție. A precizat că acest tip de procură este unicul act pe care îl eliberează în raport cu automobilele și că dacă se solicita un contract de comodat, avea să explice persoanei să meargă la secția de înmatriculare auto unde e semnează așa un act. ***** nu a solicitat o altfel de procură și i-a fost explicat că în temeiul acestei procuri mașina poate fi vândută. A menționat că nu cunoaște nimic despre vreo tranzacție de vânzare-cumpărare și că față de ea nu a fost transmisă nici o sumă de bani (vol. III, f.d. 11);
- *procura* eliberată la 19.01.2015 prin care ***** la împuternicit pe Afanasii Petru să vândă, să transmită în locațiune și să transmită în posesie și folosință temporară cu titlu gratuit autoturismul de model „*****” cu numărul de înmatriculare *****, eliberată de notarul public, Murzac Olga (vol. I, f.d. 21);
- *contractul de vânzare-cumpărare din 03.03* încheiat dintre *****, în calitate de vânzător și Afanasii Petru, în calitate de cumpărător, a autoturismului de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** la suma de 15000 lei (vol. I, f.d. 47);
- informația eliberată de ASP nr. 34/36-6528 din 13.07.2023 în care sunt indicați lista proprietarilor autoturismului de model „*****” (vol. II, f.d. 99).
- În ședința de judecată, acuzatorul de stat, a solicitat citirea declarațiilor martorului, Gușanu Petru, de la urmărirea penală, pe motiv că ultimul a decedat, demers care a fost respins pe motiv că acesta nu corespundea prevederilor art. 371 Cod de procedură penală.

Încadrarea juridică a faptei reținute de instanță în sarcina inculpatului.

9. Instanța relevă că, conform rechizitoriului, inculpatul, ***** a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 190 alin. (1) Cod penal.

10. Conform art. 190 Cod penal (în vigoare la momentul presupus săvârșirii faptei ,,escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere

11. Conform art. 190 din Codul penal (potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018 în vigoare din 17 august 2018) ,,escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privinţa naturii, calităţilor substanţiale ale obiectului, părţilor (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean.

12. Conform art. 190 Cod penal (potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 47 din 29 iulie 2022 în vigoare din 26 august 2022), ,,escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare".

13. Conform art. 190 Cod penal (potrivit modificărilor operate Legea nr. 136 din 6 iunie 2024, în vigoare din 7 septembrie 2024), ,,escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare".

14. Instanța de judecată observă că, în intervalul de timp cuprins între data pretinsei săvârșiri a faptei prejudiciabile și data pronunțării prezentei sentințe, dispozițiile art. 190 Cod penal au fost supuse mai multor modificări legislative, atât sub aspectul conținutului normei de incriminare, cât și în ceea ce privește pedeapsa penală.

15. În acest sens, normele prevăzute stabilesc răspunderea penală pentru aceleaşi acţiuni expuse supra, însă reformulate de legiuitor, adică pentru escrocherie, ce denotă sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare. Cu privire la claritatea şi previzibilitatea noilor modificări, care urmează să fie reţinute la caz, instanţa argumentează analogic şi în această nouă ambianţă că şi Curtea Constituţională prin decizia sa nr. 126 din 15 noiembrie 2018 a mai admis anterior că prin noua redacție a articolului 190 alin. (1) din Codul penal a fost de fapt detaliată latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, legislatorul urmărind scopul eliminării interpretării extensive defavorabile, argument care denotă şi în acest caz că nu a fost urmărit scopul excluderii infracţiunii prevăzute în redacţia veche, ci doar consolidarea acesteia, iar prin noile modificări fiind vădit acelaşi sens al dispoziţiei normei penale în accepţiunea instanţei (§§ 20, 23-25 din Decizia CC nr. 126/2018). De asemenea, Curtea a concretizat că ține de competența instanțelor de judecată să interpreteze, să clarifice și să înlăture dubiile referitoare la aplicarea articolului 190 din Codul penal, iar în acest context, și Curtea Europeană a menționat că va exista întotdeauna un element de incertitudine cu privire la sensul unei noi dispoziții legale până când va fi interpretat și aplicat de instanțele naționale (a se vedea Perinçek v. Elveția, 15 octombrie 2015 [MC], §§ 135, 138; Jobe v. Regatul Unit (dec.), 14 iunie 2011; Dmitriyevskiy v. Rusia, 3 octombrie 2017, § 82).

16. Din această perspectivă, analizând cumulul de probe anexate la dosar, apreciate din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii, veridicităţii şi coroborării lor în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța constată că faptele incriminate în rechizitoriu, prin prisma încadrării juridice aduse conform modificării învinuirii, nu-și găsesc confirmarea.

17. Instanța de judecată consideră necesar ca, în temeiul art. 390 alin. (1) pct.3) Cod de procedură penală, inculpatul ***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele componenței de infracțiune, prin prisma laturii obiective și subiective.

18. Or, totalitatea probelor examinate în şedinţa de judecată, care coroborează între ele, se completează unele pe altele și nu trezesc nici o îndoială, dovedesc cert lipsa intenției, cât și a acțiunilor secundare de abuz de încredere și eroare.

19. Conform art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

20. Potrivit art.52 alin. (1) Cod penal, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din codul penal.

21. Art. 113 alin. (1) Cod penal, stipulează că, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

22. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători. Instanţa de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993” CtEDO a statuat că ”(...) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci cînd individul poate să ştie, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”.

23. Aşadar, cu referire la elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal înaintată inculpatului, acestea reflectă obiectul juridic special care are un caracter complex, obiectul juridic principal al acestei infracțiuni formându-l relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar obiectul juridic secundar al escrocheriei îl constituie relațiile sociale cu privire la încrederea şi buna-credință de care părțile trebuie să dea dovadă la încheierea şi executarea unui act juridic.

24. Din această perspectivă, instanța reține că, potrivit materialelor cauzei, transmiterea autoturismului de model „*****” cu numărul de înmatriculare ***** s-a realizat în temeiul procurii notariale semnate de către ***** în baza manifestării libere a voinței sale, nefiind determinată prin inducerea în eroare prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului și părților, iar încheierea acestuia nu a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean a lui *****.

Manifestarea liberă a voinței se probează inclusiv prin declaraţiile părții vătămate, care în ședința de judecată a indicat că a conștientizat ce act a semnat.

Totodată, notarul, public în ședința de judecată a precizat că a explicat părților despre faptul că procura poate servi drept temei de înstrăinare de către *****.

Prin urmare, simpla executare a unui drept acordat în temeiul procurii nu poate să fie atrasă incidența normei penale, or intervenția legii penale se justifică numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil.

25. În acest sens, instanța de judecată conchide că în prezenta cauză este vorba de relații juridice civile întrucât nu s-a constatat atingerea relațiilor sociale prin infracțiunea de escrocherie.

26. Din această perspectivă, instanța de judecată reiterează considerentele expuse de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 126 din 15 noiembrie 2018, potrivit cărora escrocheria, astfel cum este reglementată de art. 190 din Codul penal, prezintă asemănări cu instituția dolului civil, întrucât și aceasta presupune inducerea în eroare a unei persoane. Totuși, diferența esențială constă în faptul că, în cazul escrocheriei, autorul acționează în scopul obținerii unui profit în dauna patrimoniului victimei, iar nu doar pentru a vicia consimțământul în vederea încheierii unui act juridic.

27. Analizând latura obiectivă a componenței infracțiunii incriminate lui *****, instanța de judecată subliniază că aceasta are următoarea structură: fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni: a) acțiunea principală, care constă în sustragerea ilicită a bunurilor altei persoane; b) acțiunea adiacentă, care constă în abuzul de încredere, inducerea sau menţinerea în eroare a unei sau a mai multor persoane privind actul sau acordul încheiat între părţi; c) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; d) legătura de cauzalitate.

28. Cu referinţă la fapta prejudiciabilă comisă, instanţa relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi nemijlocit imposedarea, care prespune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor. Inducerea și menținerea în eroare a părţii vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii şi calităților substanțiale ale obiectului actului juridic nul sau anulabil, încheierea căruia a fost determinată de comportamentul dolosiv sau viclean a inculpatului, impune instanţei ideea că consimțământul victimei trebuie să fie viciat la momentul transmiterii bunurilor prin manopere frauduloase comise cu intenție și vădit de către autorul infracțiunii, care i-ar creat fi victimei o reprezentare falsă a realității.

În speță, instanța nu a stabilit nici o manoperă frauduloasă din partea lui ***** sau de care nu ar fi putut cunoaște și înțelege *****.

29. În cazul abuzului de încredere, suntem în prezența unei situații premisă ce constă în faptul că obiectul material sau bunul vizat trebuie sa fi fost anterior încredințat în baza unui titlu și cu un anumit scop, iar încredințarea în sine a bunului reflectă încrederea pe care victima o are în persoana căreia îi preda bunul, în condițiile enunțate și această încredere este preexistentă momentului în care făptuitorul adoptă rezoluția infracțională și decide să își însușească, să dispună pe nedrept de bun sau să refuze să îl mai restituie, adică cu alte cuvinte, în momentul în care primește bunul, viitorul făptuitor este un om bine-intenționat, iar acest lucru se schimbă după ce bunul se va afla în posesia lui.

Instanța conchide că, circumstanțele descrise supra denotă atât lipsa acțiunii principale dobândirea ilicită a automobilului de către inculpat de la partea vătămată, precum și lipsa acțiunii adiacente obligatorii de abuz de încredere, inducere în eroare a acestuia

30. Pe cale de consecință, instanţa constată că nu au fost prezentate probe care să demonstreze că inculpatul ar fi utilizat manopere frauduloase, comise cu intenție și în mod vădit, pentru a crea victimei o reprezentare falsă determinantă pentru transmiterea bunului. Dimpotrivă, ***** a semnat un act juridic conținutul căruia i-a fost cunoscut.

31. Totodată, instanța relevă că acțiunea civilă înaintată de ***** privind anularea procurii a fost respinsă, actul bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate, sub aspectul nulității generate de eroare sau dol sau eventual răspunderea delictuală.

32. În continuare, latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin vinovăție sub forma intenției directe. De asemenea, este obligatorie prezenta scopului special – de cupiditate. Astfel, primirea bunului cu condiția îndeplinirii unui angajament poate fi calificată conform art. 190 alin. (1) Cod penal doar în cazul în care făptuitorul, încă la momentul intrării în stăpânire asupra acestui bun, urmărea scopul de a îl sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

33. În acest sens, instanța de judecată reține că din materialele cauzei nu rezultă că, la momentul emiterii procurii, inculpatul ar fi avut un angajament față de *****, că și-a dorit sustragerea bunului și că nu și-a onorat obligațiile asumate, iar în acest sens, se impune concluzia lipsei laturii subiective la caz.

34. În acest sens, instanța de judecată reține că din probatoriul administrat și analizat nu rezultă inducerea în eroare a lui ***** și/sau comportamentul dolosiv sau viclean a lui ***** la momentul semnării procurii de către primul.

35. Subsecvent, instanța relevă că martorii audiați în cadrul cauzei penale nu au putut infirma natura înțelegerii dintre ***** și Afanasii Petr Petru, deoarece nici unul dintre ei nu au asistat nemijlocit la această discuție.

36. Totodată, martorii audiați, cu excepția notarului public, sunt mama, tatăl și soția lui *****, care cunosc informații despre înțelegerea ultimului cu inculpatul, în temeiul celor comunicate nemijlocit de partea vătămată.

37. Generalizând aceste aspecte, instanța concluzionează că vinovăția inculpatului pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil.

38. Conform art. 8 alin. (3) din Codul de procedură penală, toate dubiile care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea inculpatului.

39. Aceasta impune excluderea oricărei prezumții de vinovăție și acceptarea doar a concluziilor fundamentate pe certitudine probatorie.

40. Pedepsirea penală a unei persoane se poate realiza doar în baza unor informații certe și veridice despre vinovăția sa. Atunci când probele permit două sau mai multe concluzii contradictorii, acestea nu pot fundamenta o hotărâre de condamnare, urmând a fi reținută versiunea cea mai favorabilă inculpatului.

41. Potrivit art. 389 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, o sentință de condamnare poate fi pronunțată doar dacă ansamblul probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești confirmă vinovăția. Nici o condamnare nu poate fi bazată pe simple presupuneri, deducții sau percepții subiective ale părții acuzării.

42. Având în vedere toate considerentele de fapt și de drept expuse supra, fiind sesizate incertitudini și imprecizii esențiale, în lipsa unor probe concludente și coroborate în ansamblu, instanța de judecată consideră că la caz se impune achitarea lui *****, întrucât fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

Acțiunea civilă.

43. În ședința de judecată din 07 iulie 2025, reprezentantul părții vătămate, ***** – avocata, Juc Ana-Maria a înaintat o acțiune civilă prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 92250 lei, a prejudiciului moral în mărime de 100000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10000 lei.

44. În conformitate cu art. 387 alin. (2) pct.2) Cod de procedură penală, în cazul cînd se dă o sentinţă de achitare, instanţa nu se pronunţă asupra acţiunii civile dacă inculpatul a fost achitat

pentru că nu sînt întrunite elementele infracţiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

45. Prin urmare, dat fiind faptul că în privința inculpatului va fi pronunțată o sentință de achitare pe motiv că nu sînt întrunite elementele infracţiunii, instanța va lăsa acțiunea civilă fără examinare și nu se va pronunța asupra acesteia.

Corpuri delicte.

46. În conformitate cu prevederile art.162, art. 385 alin. (1) pct.13) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea privind soarta corpurilor delicte.

47. În prezenta cauză penală nu au fost recunoscute corpuri delicte.

Cheltuieli judiciare.

48. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, instanța trebuie să soluționeze cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

49. În ședința de judecată acuzatorul de stat nu a invocat cheltuieli judiciare.

50. În conformitate cu prevederile art. 384-385, 387, 392-394 Cod de procedură penală, instanța -

h o t ă r ă ș t e:

*******,** învinuit în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal se achită, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Sentința integrală pronunțată în ședință publică la 16 iulie 2026.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, în termen de 15 zile de la data pronunțării.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Mihaela Angheluță

Copia corespunde originalului Mihaela Angheluță